

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë

Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 7.11.2006.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Suđenje prati grupa posmatrača sa Kosova, u kojoj su četiri člana porodica žrtava, dvojica novinara i istraživač FHP - Kosovo, posmatrač misije OEBS-a u Srbiji, 50 studenata III godine Pravnog fakulteta u Beogradu i oko 20 članova porodica optuženih.

Saslušanje optuženog Ramiza Papića

Optuženi je bio aktivni policajac u Suvoj Reci/Suharekë. Radio je kao vozač terenskog oklopnog vozila marke UAZ. Naredbe je dobijao isključivo od komandira policije Repanović Radojka. Spreman je da se suoči sa svakim ko ga spominje da je učestvovao u zločinu.

Sa početkom bombardovanja auto-patrole su bile organizovane u dve smene, dnevnu i noćnu. Dnevna auto patrola, u kojoj je bio i optuženi, obilazila je policijske punktove u selima Đinovce/Gjiaoc, Topličane/Topliqan i prema Sopini/Sopine, dopremala hranu, vodu i opremu, i ako se neko od dežurnih policajaca razboli patrola ga je vozila kod lekara.

Optuženi je bio vozač dnevne auto-patrole koja je svakodnevno, u vremenu od 12.00 do 14.00 časova, vozila hranu na punktove van Suve Reke/Suharekë. Ne seća se ko su bila druga dvojica u auto-patroli, ali zna da je jedan uvek bio rezervni policajac.

Optuženi je 25. 03. do 12:00 sati bio u policijskoj stanici, a onda je krenuo da odnese hranu na punkt u selo Đinovce/Gjiaoc. Dok je bio u policijskoj stanici čuo je pucnjeve iz okoline Reštanskog puta. Nije išao da proveriti šta se događa. Optuženom je jedino poznato da su tokom NATO bombardovanja stradali predsednik suda u Suvoj Reci/Suharekë, zamenik komandanta PJP iz Kruševca i njegov vozač. Oni su krenuli da obave uviđaj van Suve Reke/Suharekë i naleteli su na nagaznu minu. Optuženi se seća tog događaja jer je on bio u drugom vozilu.

Optuženi se ne seća da li je 26. ili 27. 03.1999. u popodnevnom satima, vozio komandira Repanovića da obiđe lokaciju za izmeštanje policijske stanice. Nasuprot rečenom, optuženi je u istrazi rekao da je 26. 03. u prepodnevnom časovima vozio komandira da vidi gde će da izmesti policijsku stanicu. Seća se da je 26. ili 27. 03. vozio komandira u Dom zdravlja, ali ga nije svojim vozilom UAZ vratio u policijsku stanicu. Posle toga optuženi je otišao da odnese hranu na punktove u Đinovce/Gjiaoc i druga sela i tamo nije sreo komandira, koji je u svojoj dobrani rekao da je tih dana, 26. i 27.03., svakodnevno išao u obilazak punktova van Suve Reke/Suharekë.

Za događaj koji je predmet optužnice optuženi je čuo kada je poginuo predsednik opštine, dr Vuksanović. Tom prilikom, kako kaže optuženi, okupilo se puno građana i od njih je čuo komentar da je ubistvo predsednika opštine osveta Albanaca za ubistvo albanskih civila.

Optuženi je video zapaljenu albanske kuće na Reštanskom putu i u dubini Reštanskog puta, ali se ne seća kada je to video. Ne zna ko je zapalio te kuće.

U vezi sa optužbom da je išao od kuće do kuće i naređivao Albancima da napuste kuće i idu za Albaniju, optuženi kaže da to nije tačno. Tvrdi da ga starešine nikada nisu slale u pretres kuća. Poriče navode optužnice da je od braće Agrona i Bardyla Berisha uzeo novac, kao i da je zajedno sa optuženima Čukarićem, Petković Zoranom i Mikijem, iz kuće Vesela Berishe izdvojio

muškarce. On je video kolone Albanaca iz Suve Reke/Suahreke i iz drugih delova Kosova koji su napuštali kuće iz straha od bombardovanja. Dana 5.04.1999.jedna kolona je krenula iz Suve Reke/Suharekë i komandir Repanović je naredio optuženom i Miroslavu Petkoviću da pokušaju da vrata Albance, međutim oni to nisu uradili jer je njihovo vozilo pogodeno zoljom, a optuženi Papić je zadobio teške povrede.

Fond za humanitarno pravo